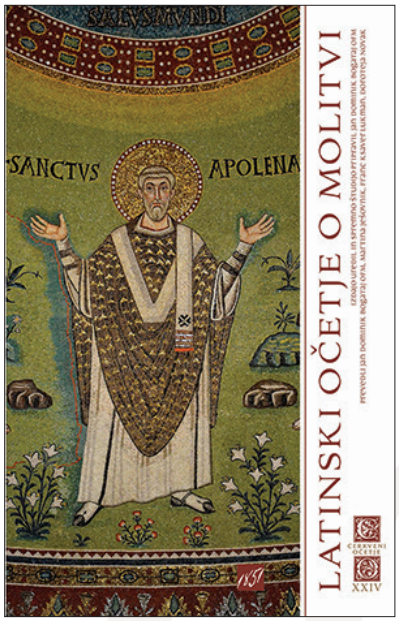
Celjska Mohorjeva družba
Prva slovenska založba

Antologija najlepših besedil o molitvi

Kot ena izmed najbolj izčrpnih antologij latinskih zgodnjekrščanskih besedil o molitvi v svetovnem merilu prinaša pričujoča izdaja kot naslednica razgrabljene knjige Grški očetje o molitvi *(1993) najlepše bisere antičnega latinskega krščanstva v slovenščini, ki ostajajo navdih za vsa stoletja bogoiskateljev in za razumevanje tega, zakaj zahodni kristjani molimo, tako kot molimo.*

Delo, ki je pravi »cvetober« razlag Gospodove molitve iz antične dobe na Zahodu, je hkrati tudi zelo aktualno, saj prihaja v času vedno intenzivnejšega iskanja poti ponovne in marsikje tudi nove evangelizacije. Brez poglobljenega dojemanja molitve in katehumenskega uvajanja v molitev si ni mogoče predstavljati te evangelizatorske skupne poti. Delo Latinski očetje o molitvi je izrazito znanstvenokritična publikacija, ki prinaša v slovenski teološki in kulturni prostor prevode izvirnih besedil krščanskih antičnih avtorjev o molitvi; gre za besedila, ki so viri za vsako resno teološko razpravo, uporabni pa so tudi pri pastoralnem delu uvajanja in poglabljanja v molitveno življenje.

Iz recenzije doc. dr. Marjana Turnška,
upokojenega škofa in profesorja
Teološke fakultete Univerze v Ljubljani

»Molitev iz latinskega srca na zgodnjekrščanskemu Zahodu« je naslov uvodne študije, v kateri Jan Dominik Bogataj OFM pregledno predstavi zgodnjekrščansko slovstvo o molitvi in posebej avtorje v tej izdaji. Molitev je osrednjega, res življenjskega pomena za kristjana in končno za vsakega človeka. Prizadevnost prevajalcev naj bo nagrajena s številnimi bralci, ki bodo v predloženih besedilih našli zanesljivo orientacijo in trdno oporo!

Iz recenzije prof. dr. Antona Štruklja,
zaslužnega profesorja Teološke fakultete
Univerze v Ljubljani

Podatki o knjigi

- Naslov: Latinski očetje o molitvi
- Zbirka: Cerkveni očetje XXIV
- Urednik zbirke: dr. Miran Špelič OFM
- Urednica: dr. Cvetka Rezar Mlakar
- Urednik izdaje in avtor spremne študije: mag. Jan Dominik Bogataj OFM
- Prevajalci: mag. Jan Dominik Bogataj OFM, Martina Ješovnik, dr. Franc Ksaver Lukman, Doroteja Novak
- Velikost: 130 mm x 210 mm
- Vezava: mehka z zavihi
- Število strani: 248
- ISBN: 978-961-278-625-0 (Celjska Mohorjeva družba)
- Cena: 25 €
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba, Teološka fakulteta Univerze v Ljubljani
- Leto izdaje: 2022

Kontakt

Uredništvo
T 03 426 48 00
urednistvo@celjska-mohorjeva.si

O prevajalcih

Franc Ksaver Lukman (1880–1958) velja za nestorja slovenske patrologije. Po dveh rimskih doktoratih iz filozofije in teologije in študiju klasične filologije v Gradcu je od 1920 do 1952 na Teološki fakulteti Univerze v Ljubljani predaval dogmatiko in zgodovino starokrščanskega slovstva. Dvakrat (1923/24 in 1929/30) je opravljal službo dekana fakultete, v letu 1926/27 je bil tudi rektor Univerze v Ljubljani, od leta 1940 pa dopisni član SAZU. V znanstvenem in publicističnem delu je za grško in latinsko patristiko v slovenščini opravil pionirsko delo. Objavil je vrsto kakovostnih prevodov cerkvenih očetov, pri čemer mnogi izmed njih po vojni niso smeli iziti in so ostali v tipkopisu.

Jan Dominik Bogataj OFM je asistent pri Inštitutu za patristične študije *Victorinianum* na Teološki fakulteti Univerze v Ljubljani. Po magisteriju na Teološki fakulteti Univerze v Ljubljani, diplomi iz bibličnih študij v Jeruzalemu (*Studium Biblicum Franciscanum*) in opravljenem licenciatu iz patristične teologije in znanosti na *Institutum patristicum Augustinianum* (Papeška lateranska univerza v Rimu) sedaj na isti ustanovi končuje doktorat. Posveča se raziskovanju in prevajanju zgodnjekrščanske književnosti.

Doroteja Novak je na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani magistrirala iz klasične filologije, uveljavlja pa se s prevajanjem antične in srednjeveške latinske književnosti, posebej del sv. Hildegarde iz Bingna.

Martina Ješovnik se je po magisteriju iz klasične filologije na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani zaposlila kot učiteljica latinskega jezika na Zavodu Antona Martina Slomška, sodeluje pa tudi pri poučevanju latinščine na Filozofski fakulteti Univerze v Mariboru.

Iz knjige

Koliko več izprosi krščanska molitev [oratio christiana]! Sicer ne postavi angela z roso sredi ognjenih zubljev, ne zapre levjih žrel, ne prinese lačnim kmečke pojedine, ne odvrne občutka trpljenja z milobo, ki jo pošlje, pač pa tiste, ki trpijo in prenašajo bolečine, oboroži s potrpežljivostjo, pomnoži milost s krepostjo, da se vera zave, kaj prihaja od Gospoda, in spozna, kaj trpi za Božje ime.
(Stran 62)

Molitev naj prihaja iz ponižnega srca
4. V njih, ki molijo, naj bodo besede in prošnje združene z umirjenostjo in spoštljivostjo: pomislimo, da stojimo pred Božjim obličjem. Božjim očem mora biti všeč drža telesa in način govora. Kajti kakor objestnež na ves glas kriči, tako po drugi strani spoštljivemu prosilcu pristoji moliti s spodobnostjo. Saj nam je Gospod v svojem nauku zapovedal, naj molimo na skrivnem, na samotnih in oddaljenih krajih, celo v sobah, ker to veri bolj pristoji; vedimo, da je Bog povsod pričujoč, da vse sliši in vidi in z vsem svojim veličastvom prodre tudi na oddaljene in skrite kraje, kakor je pisano: Jaz sem Bog v bližini in ne Bog v daljavi. Se bo mar kdo skril na skriven kraj, pa ga jaz ne bom videl? Mar ne napolnjujem neba in zemlje? In spet: Na vsakem kraju gledajo Gospodove oči na dobre in na hudobne. *In kadar se snidemo z brati in z Božjim duhovnikom obhajamo sveto daritev, se moramo zavedati spoštljivosti in reda, ne brbljajmo tjavdan svojih prošenj z zmedenimi besedami in svoje želje, ki jo Bogu skromno priporočamo, ne razlagajmo s hrupno gostobesednostjo, kajti Bog ne posluša glasu, marveč srce. Tudi ni treba z vriščem opominjati njega, ki vidi človeške misli, kakor Gospod zatrjuje:* Zakaj v srcu hudo mislite? *In drugje:* In spoznale bodo vse Cerkve, da sem jaz tisti, ki preiskuje obisti in srca.
(Stran 67–68)